



SANTA BÀRBARA

full parroquial

VILAFRANCA DE BONANY



Dip. Leg. PM 26-1980. núm. 32 MARÇ de 1983

DAVANT LES ELECCIONS MUNICIPALS

La importància del tema ens fa començar
l'EDITORIAL a primera plana.



Dins la vida d'un poble, o d'un país, hi ha circumstàncies que posen al descobert l'autenticitat de les relacions socials. Situacions que deixen clar el grau de vertadera convivència. Moments històrics que mesuren el nivell cultural; la riquesa, o pobresa, de les relacions humanes; la vivència cristiana, o sols religiositat sociològica, d'una població.

Una d'aquestes circumstàncies, succeix davant un temps d'eleccions. Sobretot, d'eleccions municipals.

Perquè són unes setmanes en què es posa de manifest a la vegada, la capacitat de lluita per millorar el poble i la capacitat de respectar-se les persones.

Capacitat de lluita i de respecte. Ja que una campanya electoral esdevé una lluita per convèncer als electors (a nosaltres, els qui hem de votar) de que el seu programa, els seus plans de govern municipal són els millors per respondre a les necessitats del poble.

Per tant, és lluita. Però, ¿per què lluiten?

Per aconseguir un poble on tots els seus habitants puguin col·laborar a resoldre, entre tots, les necessitats de tot tipus. Totes les necessitats. Des de la urgència de potenciar la pagesia (sector de cada dia més degradat), passant per les qüestions urbanístiques, sanitàries, escolars, etc. etc., fins a les necessitats més amagades al fons del cor de les persones, com són: creixement cultural autèntic, participació real en la vida del poble, que suposa esser-ne protagonistes i no espectadors, etc. etc.



Passa a la pàgina tercera.

QÜESTIONS DE SALUT

LA CARN

La carn és un aliment molt important. Proporciona proteïnes que són les responsables del creixement i de la conservació dels òrgans. També proporciona vitamines, sobretot la vitamina B.

El peix, la llet, els ous, tenen quasi el mateix valor nutritiu, però són més fàcils de digerir, per lo que pareix que omplen manco.

El fetge i les altres vísceres són de gran aliment ja que també tenen ferro i per això són importants en l'alimentació del nin, però han d'esser frescs.

Forma de prendre la carn.

La carn no s'ha de rentar abans de cuinar-la; s'ha de cuinar a foc lent, ja que de lo contrari les fibres s'acursen molt i queda més dura. S'ha de menjar poc cuita ja que com més cuita és manco valor nutritiu té. D'aquí que els famosos brous no són tan bons com es pensa; a força de bullir es perd quasi tot lo bo i queda una cosa així com un tassó d'aigua amb un poc de sal i greixina. Per tant a un malalt o a una persona delicada l'alimenta més un tassó de llet que una tassa de brou.

Els embotits, com la famosa sobrassada, conserven un gran valor nutritiu, sobretot aquells que tenen pebrebò, dons els fa rics amb vitamina A i vitamina C, però s'ha de vigilar la quantitat de greixina.

També podem dir que la carn i el peix congelat conserven el mateix valor nutritiu que el frescs.

*Montserrat Sauleda Parés
Metge de Vilafranca*

ACLARIMENT

El tema de l'avort està damunt la taula. Encara que el FULL no el tracti directament, volem deixar ben clar:

1.- L'opinió dels articles firmats és l'opinió dels seus autors, no necessàriament dels qui feim el FULL. Consideram una ajuda a la tan necessària convivència l'acceptar que es publiquin punts de vista que no sempre compartim.

2.- Davant el tema de l'avort creim que estam patint una confusió (cercada o no cercada) però confusió greu: no és igual defensar (o condemnar) l'avort, que defensar (o condemnar) que no sempre figuri dins el Còdig Penal.

3.- En aquests assumptes com l'avort, les persones que es consideren cristianes no prenen com a norma del seu comportament les lleis penals, sinó la seva pròpia consciència il·luminada pels principis de la moral.

4.- Moltes conductes i actituds que davant Déu són un mal, un pecat, no les trobam sancionades per les lleis dels Estats. Per exemple; fabricar armes per matar és un crim, un pecat, que sovint les lleis humanes no sols no condemnen, sinó que a vegades afavoreixen amb subvencions i exaccions fiscals. Vendre el propi cos sempre serà un mal, encara que per a la prostitució es demanin lleis reguladores i no prohibicions. I així podríem omplir planes amb exemples. El què és legal i el què és moral, freqüentment no coincideixen.

5.- No fa falta dir que el punt de vista del FULL davant l'avort, i davant la despenalització, en tres circumstàncies concretes de l'avort, coincideix, punt per punt, amb el document dels Bisbes. Aquí no el publicam perquè, ni dedicant-li totes les planes, no cabria a la nostra petita revista. S'ha divulgat bastant. Convidam a llegir el document, però el document sencer.

6.- El nostre acord, total i sense reserves, amb el document episcopal, no el feim extensiu a molts dels "resums" que es van publicant; no sempre feels i fins i tot tendenciosos. A les ensenyances dels Bisbes, deim: SI. A certs "resums", distribuïts per certes ideologies, hem de dir: NO. I demanar que no s'empri l'Església com a paper d'emboïcar, per així fer passar material ideològic que, sense emboïcar, no és presentador.

FULL Santa Bàrbara



EDITORIAL

Ve de la primera plana.

Aquest objectiu marca (o hauria de marcar) l'estil d'una campanya electoral. Quan s'ha preparat un programa, al llarg de moltes hores de feina il·lusionada, es pot esperar una exposició clara i apassionada d'aquest programa. Claretat i apassionament fruits de la convicció d'esser el millor programa pel bé del poble. Ara bé, per això hem de demanar: ¿Com podria exposar-se sense respecte per a totes les persones del poble, siguin quines siguin les seves idees? ¿Com es podria cercar el bé del poble sense enriquir la capacitat de convivència respectuosa? ¿Com cercar el bé de les persones sense començar respectant les mateixes persones?

Perquè cada partit, cada candidatura, té un mateix objectiu, una mateixa meta: una millora integral de la vida del poble i de tots i cada un dels seus habitants. La diferència està en la forma d'aconseguir aquesta idèntica meta. Quan votam, el que triam és aquesta forma o estil. Que ha d'esser el resultat de les prioritats (problemes que el grup considera més urgents o de més transcendència); del tipus de mitjans que es proposen emprar preferentment; de la garantia que ofereix la història de les persones que seran capdavanteres, etc. etc.

Repetim la pregunta d'abans: ¿Com es pot cercar el bé de totes les persones sense respectar TOTES les persones? Un estil de campanya mostra com serà una administració municipal. Posa damunt la taula si és veritat o mentida que cerca el bé de TOTES les persones del poble. Perquè no hem d'oblidar que, malgrat les idees de cadascú, el poble el formam tots, i per tant, el poble és de tots.

I encara dues consideracions més.

Una primera i fonamental. Un temps d'eleccions, endemés de deixar clar la capacitat de lluita i de respecte ... a vegades també mostra un "menfotisme", un fals "passar de política", que sol amagar molta covardia o forts interessos inconfessables. No exercitar aquesta oportunitat de lluitar per millorar el poble no ho hem de confondre mai amb una forma de respecte per les persones. Més bé, sol esser just al revés. Amb veu baixa n'hi ha que diuen: "...mentre els altres s'esforcen, jo aprofitaré per anar a lo meu... i llavors podré criticar-ho tot i a tots..." Aquesta actitud esdevé molt més negativa, més nefasta per la comunitat, que les possibles sortides de votador dels qui hi posen tot quant saben en la lluita política per aconseguir un poble millor.

I la segona. La darrera paraula la tenim sempre nosaltres, els electors. Votar és la darrera paraula d'una campanya. ¿Podem donar el vot als qui, siguin quins siguin, hagin demostrat, amb insults o de maneres semblants, que no volen, o no saben, cercar el bé de totes les persones del poble?



MOVIMENT DEMOGRÀFIC

HAN MORT

mes de FEBRER:
Joana Maria Riera
Català
als 79 anys.

N O C E S

dia 12 de febrer
Rafel Ruiz Boluda
amb
Esperança Jaume
Forteza.

dia 19 de febrer
Joan Bauzà Barceló
amb
Margalida Barceló
Bauzà.

NAIXEMENTS

Gener, dia 31.
Maria Cristina
Barceló Villalba,
filla de Salvador
i Bibiana.

Febrer, dia 8.
Catalina Ferrer
Nebot,
filla de Bartomeu
i Catalina.

SI NO HI HA SANG

NO FAN BOTIFARRONS

Jo som contrari a l'avort. Tots aquests senyors contraris a la despenalització, no tenen la roba a l'extenedor, no tenen cap problema a resoldre en la malformació, estan ben calents a dins ca seva, no saben que és passar pena per una persona que te diu: Perquè no som com els altres al·lots? Ho dic perquè aquestes coses no passin a les famílies podent-se evitar aquestes desgràcies; perquè al cap i a la fi, són desgràcies familiars, perquè quan se sap que és un malformat (que és pot saber) no s'ha de dir i amb el consentiment no han de voler posar més misèria de la que hi ha?

Aquests senyors diuen: "No mataràs"; bé i jo les dic: Estimaràs al teu germà proïsme com a tu mateix, o sigui, que allò que no vulguis per tu no ho vulguis per ningú.

Qui és d'aquests senyors que es vulguin carregar un feix com aquest?

Cada any en neixen molts d'aquesta classe de gent, i qui les guardarà quan son pare i sa mare se n'aniran allà deçà? El Govern? L'Església?...

A més, estimaràs al proïsme, és més fort que el "no mataràs", perquè si l'estimes no li posaràs cap trava perquè pugui ésser feliç, li llevaràs tots els obstacles perquè pugui viure en llibertat i dignament, etc. etc.

És molt trist sentir: Com és que no som com els altres? Si a vostés les fessin cada dia la mateixa pregunta: què les contestarien?

Déu ens ha donat la Naturalesa per defensar-nos i moltes d'aquestes coses no passarien si es fessin perquè crec que Déu no vol tanta misèria.

Sabeu que és de bo de fer està assegut a la butaca i dir "no mataràs". Hi ha coses molt més greus que això, i és fer una família desgraciada i moltes famílies són la Societat.

Quin d'aquests senyors contesta a la pregunta? Tal vegada si no hagués tinguda la moral tan prima o la consciència tan "primcernuda" no hauria pogut pegar aquest crit tan fort: qui té la culpa?

NO ÉS AQUEST
EL CAMÍ

Després d'unes setmanes de vacances a la Vila, el Pare Nadal (Rebassa) ha tornat emprendre el camí cap a les terres argentines.

És bona l'ocasió per dir que és criteri de molts que el Pare Nadal ha estat mal informat, en el sentit de que els vilafranquers ens miram "com els fesols" i que el nostre poble està fet una "olla de caragols", com va manifestar públicament.

Volem dir que la gent de la Vila té bona memòria i recorda les ensenyances apreses del seu sermó, ara fa devers tres anys, que acabà amb aquestes paraules textuais: "el nostre poble serà el que nosaltres volgum que sigui; si cadascú de nosaltres aporta alguna cosa cada dia, per tal de fer realitat la nostra convivència".

El poble ha emprés el camí de la concòrdia; i rebutja els qui només duen entre cella i cella l'afegir llenya al foc per espantar les bubotes que, creuen, voletegen al seu entorn.

Bartomeu Estrany

I el senyor Fraga que diu que els problemes de consciència s'han de tractar en consciència: quin dels dos han de deixar viure, el que ha de néixer o la mare? Que el que ha de venir pot ésser un sant? Sí, però també pot ésser un dimoni, i "ante la duda..." hi ha una dita que diu: "Val més lo dolent conegut que lo bo a conèixer".

No troba, senyor Fraga, que és un problema de consciència bastant clar?

Si aquest cas de consciència el tingues amb la seva senyora; què li dictaria la consciència?; què li diria al metge? que deixàs viure el que ha de venir? Un mè negre.

Tothom té cosa amagada i, és llàstima, perquè es perd, ja sé que és predicar en desert perquè no som ploma autoritzada.

No se posen damunt una barra per resar de joneions, jo puc fer botifarrons perquè hi tenc molta de sang.

Jaume Nigorra

MANCOMUNITAT

DE MUNICIPIS

Està a punt de començar la recollida de fems, el primer dels serveis que ofereix la MANCOMUNITAT PLA DE MALLORCA, Mancomunitat de Municipis conformada pels Ajuntaments de: Vilafranca, Santa Eugènia, Algaida, Sant Joan, Sencelles, Petra, Maria de la Salut, Llubí, Lloret i Costix.

QUÈ ÉS UNA MANCOMUNITAT

Una Mancomunitat es pot definir com una agrupació de municipis, "Ajuntament d'Ajuntaments", amb plena personalitat jurídica per a l'establiment i desenvolupament d'obres i serveis d'interès comú i altre fins propis de la seva competència.

Amb una Comunitat es poden aconseguir uns serveis que normalment un sol municipi no podria donar amb garanties de qualitat; també suposa un abaratiment dels costs ja que s'actua damunt un volum major.

FINALITATS D'UNA MANCOMUNITAT

A manera d'exemple, uns quants dels fins que es presten a una solució mancomunada són: En matèria d'urbanisme: la creació d'oficines tècniques encarregades de l'estudi i desenvolupament de les obres, així com de la inspecció i control dels serveis. En matèria de medi ambient es poden plantejar accions com neteja de platges, recollida de fems, serveis d'extinció d'incendis, sanejament, etc. També es pot millorar el nivell d'abastiment o proveïment de la zona amb la creació d'escorxadors imercats majoristes. En resum, qualsevol servei que sigui comú a una sèrie d'Ajuntaments.

AVANTATGES D'UNA MANCOMUNITAT

Els més destacables són:

a.- La possibilitat de desenvolupar actuacions que de forma individual serien inviables.

b.- La creació de nous serveis amb la dimensió adequada, quan aquesta dimensió òptima excedeix de la que podria aconseguir un sol municipi; això permet una considerable reducció dels costs.

c.- El millor accés a crèdits i subvencions tant de caràcter públic com privat.

d.- La informació que proporciona un contacte regular entre municipis veïns i que pot redundar en una millora de la gestió municipal.

RECOLLIDA DE FEMS

*L'AJUNTAMENT DE VILAFRANCA DE BONANY
COMUNICA A TOT EL POBLE:*

Que des del dia 1 de Març de 1983, a la Vila començarà la recollida de fems, baix la responsabilitat de la Mancomunitat Pla de Mallorca, dins la que aquest Ajuntament està integrat.

1.- La recollida de fems es farà els dies: DIMARTS, DIJOUS i DISSABTES.

Començarà a les sis i mitja de l'horabaixa, fins que el conductor del camió s'hagi avesat a fer aquesta volta. Després la recollida serà a la nit.

2.- Perquè tot vagi millor, la gent hauria de tenir en compte aquests punts:

a.- Els fems s'han de treure al carrer dins poals que no siguin metàl·lics i que vagin ben tapats.

b.- Si s'utilitzen caixes de cartó, o altres recipients semblants, han d'estar ben fermats.

c.- No es podran treure com a fems, els "escombros", ni altres objectes com a geleres, cuines, etc.

Vilafranca, 23 febrer 1983.



ESPÍGOLALLES

Amb aquesta nova secció us oferim, els qui cada mes feim el FULL, qualche cosa del que hem espigolat entre les publicacions que ens arriben.

"Val més tenir una tradició apagada, talment foc golgat, que no una tradició ultrajada i falsejada com a bona".

FOR DE CARD. Sant Llorenç, febrer 1983.

"Es indubtable que la PREMSA FORANA ha adoptat, davant certs temes con són el de la llengua i els de la representativitat dels pobles dins la vida pública illenca, una actitud ferma i clarificadora, a la vegada que es convertia en vehicle d'aquelles opinions que, per un o altre motiu, gaudeixen de poc relleu a les pàgines d'un altre tipus de premsa.. que surt diàriament al carrer".

BONA PAU. Montuïri, febrer 1983.

"Seria interessant estudiar perquè les declaracions de la Jerarquia de l'Església sobre el desarmament tenen poc impacte i en canvi en tenen tant les referents a l'avortament".

FOC NOU. Barcelona, gener 1983.

"L'Occident ja no mor més de fam. La humanitat, si, encara mor de fam. Però les raons d'aquesta fam ja no són imputables a la naturalesa o al destí, com si es tractàs d'una calamitat que l'home no pot superar. D'ara endavant, les raons de la fam del món resideixen en la nostra voluntat de possessió del món. D'ara endavant, les causes de la fam en el món són fonamentalment en el cor de l'home. Una esperança ha nascut de la fe cristiana: la fam no és una fatalitat contra la que no hi ha res a fer. Aquesta esperança serà decebuda si els homes no es converteixen. Tant més violentament decebuda com més aquesta esperança podria esser saciada. I això, d'ara endavant tots els homes ho saben".

LA DOCUMENTACION CATHOLIQUE. París, 7-12-82.



També hem espigolat entre les fotografies. La darrera Assemblea de PREMSA FORANA es va celebrar a Cura fa uns mesos. Aquí tenim la foto que ens feren a la sortida i que copiam d'algunes de les revistes germanes.

"A nivell de les nostres illes, els partits tenen primordialment la mirada cap a un objectiu: les eleccions autòmiques, és a dir, poder aconseguir el govern del Consell General Interinsular. La raó política és ben clara; el Consell s'esdevé l'organisme de màxim poder polític de la nostra nacionalitat. Qui domina el Consell té les claus del bon funcionament de la majoria dels ajuntaments, o el manco fins ara ha estat així".

ES SAIG. Algaida, febrer 1983.

"Es bo que alguna vegada ens posem cares i fugiguem de la nostra monòtona realitat."

Però, això que feim uns dies a l'any abans de Quaresma, hauria d'esser simplement un parèntesi bullanguer dins cada any de la nostra vida. Lo realment trist seria que, acabats els "darrers dies" seguíssim amb les cares i els disfressos possats.

Hem de reconèixer que els "darrers dies" sovint duren tot l'any i tota la vida.

Facilment "aparentam", feim moltes cares, les que ens convenen en cada ocasió i davant cada persona".

BELLPUIG. Artà, 12-2-83.

SAGRAMENT DEL PERDÓ

Temps de Corema, temps fort del sagrament de la Reconciliació o del Perdó. Al que la gent sol anomenar "Confessió", nom gens apropiat, ja que la importància del sagrament és el perdó de Déu a l'home penedit.

Que la pràctica d'aquest sagrament està en crisi ho diu tothom. I els fets ho confirmen. Ara bé, ¿per què? ¿On estan les causes? Per aquí ja no hi gratam tant. Hi ha com una por de trobar les respostes. POR que a uns els fa dir que "ja no s'usa"; i a uns altres cridar que la culpa és d'aquells o d'aquells altres. Mentre cridem, el rebumbori no ens deixarà pensar.

Amb aquestes retxes no pretenc més que ajudar a aquietar la cridada i convidar a reflexionar. Començar a trobar les causes.

Només amb aquesta intenció m'atreviré a apuntar-ne TRES de causes:

1ª.- Una pràctica molt deficient del sagrament.

Deficient per formulista, amb un esquema infantil mantengut, a vegades, tota la vida.

Deficient per parcial; mala "confessió" per oblidar-se de dir un "pecat"; i passant per alt, en la pràctica, el que és fonamental: el penediment.

Deficient per incompleta; com a capellà una de les experiències més punyents és la d'hores de confessional amb acusacions repetides contra el sisè manament, i acusacions de no haver complit pràctiques religioses; i poques vegades contra la justícia, el respecte a les persones, el deure professional, la llibertat, l'haver-s'en rentat les mans,....

Deficient per rutinària; a confessar-se perquè "tocava," cada any, o cada mes, o cada setmana, segons el grau de "piadós" que un tingués.

Encara n'hi ha moltes més de deficiències. Que hauríem de treure sense por. No per tirar-les a la cara de ningú. Sinó per fer-mos-ne conscients tots. I ésser conseqüents.

2ª.- Ben lligada a la pràctica deficient de la celebració del sagrament, hi tenim una comprensió del pecat pentura encara més deficient. Una noció de "pecat"

relacionada amb "ésser educat", amb costums, amb el compliment de ritualismes, amb el manteniment d'un "ordre" que ha de conservar cada cosa (i pitjor, cada persona) al "seu lloc",... Mentre l'Evangeli entén el pecat en relació a l'exercici (o el no exercici) de l'Amor i l'Esperança, de la llibertat, del respecte, del compromís,... amb el creixement personal i comunitari.

3ª.- Un nou Ritual (aquest llibre vermell que empra el capellà en la celebració dels sagraments), promulgat per a tota l'Església fa alguns anys, ofereix camins de solució.

Proposa tres distintes possibilitats. Les tres posant l'accent en escoltar la Paraula de Déu, amb una lectura de la Bíblia (que també es fa en la celebració individual), i en el penediment. De fet, són camins ben vàlids per sortir-ne de la crisi, superant deficiències i malentesos.

Pareixia que amb unes celebracions comunitàries, on més fàcilment podem anar aclarint què és pecat, què és penediment, i què és reconciliació amb Déu i amb els germans (un aclariment fruit de practicar-ho més que de rebre lliçons) i amb la celebració personal (al manco de tant en tant) aprofundint el coneixement del pecat i el penediment, havíem encertat la manera de retrobar el profit i el goig d'un sagrament. Pareixia... i al manco a mi en continua pareixent.

Però, i aquesta és la tercera causa que apuntaré, un plantejament fals del problema va començar amb un enfrontament entre celebració personal i celebració comunitària. En lloc de dir: personal i comunitària (com he escrit abans) s'ha dit: personal o comunitària. I amb aquesta o ja està armada la polèmica que, com sempre, dona més fum que llum i embulla molt més que aclareix.

Perquè tots sabem que no és per aquí el problema. El problema l'hauré de cercar ben al bessó mateix del sagrament del PERDÓ. I en la comprensió correcta de què és un pecat. Noció de pecat que només podem entendre a la llum del coneixement d'un Déu que és PARE.

Causes que necessitam reflexionar. Perquè d'un sagrament ni en podem "passar" ni fer-ne mac de bassetja per tirar al cap de ningú.

Miquel Mulet Coll





NOTICIES FRESQUES

V I A T G E S

El nostre paisà, En Ramon Bover, que fa feina a una Agència de Viatges, a Manacor, ens ha fet a saber que tenen organitzades unes passetjades molt interessants a les "Falles de València", a Andorra, Eivissa i unes quantes més. Ell vos explicarà, fil per randa, tot quant faci el cas.

=====

=====

P L U V I Ò M E T R E

A partir d'ara, D. Joan Arbona ens oferirà cada mes la quantitat d'aigua que hagi caiguda al nostre poble.

Els resultats d l'Estació Pluimètrica de Vilafranca, registrats el mes de gener d'enguany no poden esser més magres. Diuen: 0,00, o sigui, res de res.

L'ANY PASSAT, 1982, va esser quasi normal el total d'aigua de pluja caiguda al nostre terme. Encara que després d'uns anys continuats d'escassetat, necessitàvem, i continuam necessitant, més abundància de plujes.

Aquí tenim la quantitat de litres per metre quadrat que varen ploure en cada un dels mesos de l'any passat. El total de l'any suma 604,2 litres per metre quadrat.

Gener	19,2 mm.
Febrer	61,5 "
Març	142,8 "
Abril	17,7 "
Maig	31,9 "
Juny	16,3 "
Juliol	28,8 "
Agost	23,3 "
Setembre	58,9 "
Octubre	87,8 "
Novembre	65,4 "
Desembre	50,6 "

T E R C E R A E D A T

Els nostres padrins, els homes i dones que després de molts d'anys de feina han entrat a aquesta etapa de la vida que avui anomenam "Tercera Edat", es volen organitzar. Per això ja han dinat plegats dues vegades; són un vuitantena els qui volen associar-se; i s'han agafat seriosament això de no esser uns vells inútils, sinó homes i dones capaços de treure el suc a la nova situació de jubilats.

Enhorabona, i que les seves curolles trobin l'ajuda de tothom per tirar cap endavant.

=====

=====



E X C U R S I O

Per dia 13 de Març està preparada la VOLTA AL PUIG ROIG.

Sortida a les 8, des de Sa Plaça.

Interessats, apunteu-vos abans de dia 9, a "La Caixa" o al Cafè Amengual.

Depòsit: 400 pessetes.

No ens queda més que donar les gràcies als assistents i a l'Obra cultural de La Caixa.

G L O S E S

M É S C O S E S

Me pareix que es devers s'abril
que la gent diu, plou ifà sol,
n'hi ha un altre que ha pres es vol
i és la senyora Becerril.

No la deixaren esser diputada
segons conten els diaris,
jo hauria fet extraaordinaris
per donar-los una ensaïmada.

Altres temps se posaven "rapé"
per tenir es nas en condicions,
a ses pròximes eleccions
tendré quatre vots per s'A P.

La minoria parlamentari
s'altre dia se va reunir
sé cert que no era per discutir
si havien de passar el rosari.

Una cosa li va fotre n'Enrique
per no voler-se fer contrari,
segons he llegit en es diari
s'U.C.D. se n'ha anat a pique.

En castellà se diu "pulpa"
an es fruit de s'aubercoquer
ara veis que es nostre carter
haurà d'entonar es "mea culpa".

Veig que han renovada sa pista
per tenir bon correr ses bicicletes
s'altre dia m'en enviaren a fer punyetes
per voler fer de periodista.

Aqueix que pareix com un llop
que sempre escriu qualche mentideta,
ha d'anar alerta esser com s'estafeta
que se n'anà banyat com un pop.

Es cossos fan moviments
i diuen que és molt bona cosa,
a sa Plaça hi han posat La Rosa,
La Rosa de tots els vents.

Una dona marinera
sempre mira d'on ve es vent
se coneix que s'Ajuntament
no vol quedar a darrera.

A damunt un lladoner
s'hi va posar un puput,
que jo m'hagi temut
es poble no és mariner.

Mestre Joan diu que ha fet
es sant de damunt sa cúpula;
si posassin es timó i sa brújula
es barco ja estaria fet.

Jaume Nigorra.



Gloses de l'amo En Toni Salero

En veure un homo extern
molts el solen mirar
i a tots mos fan anar
amb ses ordes d'es Govern.

Es qui fa ses coses bé
ne viu en tranquil·litat
i no té mal de cap
d'insultar-lo p'es carrer.

Procur donar-me bon temps
per bé poder-lo passar
i a s'hora de menjar
es tenir bons aliments.

Germans hem de procurar
es donar-mos bona vida
perquè s'entrega es dia
que tot ho hem de deixar.

En ser allà deçà
segur que em demanareu
per allà que hi havia fam
hi havia per menjar.

Es ric sempre ha estat bé
i es pobre a redolons
es rics tenen es milions
i es pobre salut, si en té.

Tots mos hem de conformar
amb lo que Déu mos envia
i en esser allà deçà
veurem que sí, hi ha altra vida



VOLEIBOL

CAMPIONS DE BALEARS

L'equip de Vilafranca s'ha proclamat campion de Balears per tercera vegada consecutiva.

Els darrers resultats són els següents:

Vilafranca - Sant Vicenç 2-3
 Petra - Vilafranca 3-1
 Vilafranca - Petra 3-1
 Punic (Eivissa) - Vilafranca 0-3

Després d'haver guanyat aquests partits varen passar a la final, que es va celebrar a Ciutat, i el resultat va esser:

Sant Vicenç - Vilafranca 1-3

Enhorabona a l'equip vilafranquer que ha duit amb tota il·lusió i coratge, el nom de Vilafranca tan amunt com es pot demanar. Un 10 per les integrants de l'equip vilafranquer.

FUTBOL

El primer equip no troba el camí cap a la victòria. Encara que el seu joc tampoc no ha millorat gens. S'ha aconseguit una altra victòria, la tercera en total.

Els darrers resultats són els següents:

Pollença - Vilafranca 5-0
 Alqueria - Vilafranca 3-0
 Vilafranca - Consell 1-2
 Vilafranca - Sant Jordi 3-0

JUVENILS

L'equip juvenil ha millorat un poquet en els tres darrers partits, encara que no aparegui en els resultats.

L'equip Vilafranquer només es va presentar amb cinc jugadors a Búger, i el partit Vilafranca - Felanitx es va suspendre quan anava 2-0 a favor de l'equip vilafranquer. Es va suspendre degut a un enfrontament entre els jugadors locals i visitants i es duien 35 minuts de joc.

L'equip vilafranquer després d'aquest partit s'ha quedat amb onze jugadors degut a expulsions.

Els darrers resultats són els següents:

Vilafranca - Algaida 0-1
 Búger - Vilafranca ?-?
 Vilafranca - Ramon Llull 1-1
 Vilafranca - Felanitx Suspès al minut 35 de joc).

INFANTILS

Formidable la reacció de l'equip local. Dels darrers quatre partits ha aconseguit dues victòries i dos empats, que sumen un total de sis punts.

L'equip infantil feia cinc partits que no aconseguia cap punt i fa quatre jornades que no n'ha perdut cap.

Els darrers resultats són els següents:

Molí Nou - Manacor 2-2
 Campos - Molí Nou 1-7
 Barracar - Molí Nou 3-3
 Molí Nou - Petra 2-0

Enhorabona també a l'equip infantil.

Biel Barceló



MARIA ANTÒNIA SALVÀ I RIPOLL

CASA

PAGESA

Volguda casa pagesa,
plaent com una escomesa,
oberta com una mà,
com una mà sempre estesa
que convida a reposar.

Com l'herba de foravila,
ets l'amor del solellet.
Tens una jove pubila
i una padrina que fila
i aigua que apaga la set.

Ta xalesta emparalada
acull tothom amatent;
tens per tots bona arribada,
i una cadira cordada
on passar-se el cansament.

Tens davant una perera
rica d'explets exquisits,
i al costat una figuera
que enrevolten per Sant Pere
els infants enllepolits.

Filats fusada a fusada,
tens dins la caixa tancada
llençols nets, de bona olor
-la que els dóna la bugada
quan els pren la morenor-.

Tens estormies de figues,
tens pa damunt el reol,
tens oronelles amigues,
i ets rossa com les espigues
granades al bes del sol.

I com joia heretada
del bon temps de l'avior,
una estrella mostrejada
ta paret blanca forada
i a ta llar dóna claror.

Benhaja ta senzillesa
i aquest noble confiar
que em té l'ànima sorpresa,
volguda casa pagesa,
oberta com una mà.



Acaben de complir-se els primers 25 anys de la mort, a Lluçmajor, de la poetessa del nostre foravila, NA MARIA ANTÒNIA SALVÀ I RIPOLL.

Conèixer els tresors de ca nostra és, a la vegada, un goig i un deure. La bellesa que transpuen els versos clars, intel·ligibles, captivadors, de Na Maria Antònia Salvà, constitueix un dels tresors de la nostra terra.

Més que oferir-vos una presentació nostra de la dona enamorada de Mallorca i figura de les lletres catalanes, ens ha semblat millor mostrar-vos una de les seves composicions. Vet aquí la descripció de la CASA PAGESA.